

GCENA

CLASILO
MASKIN
KONGRE-
GASIA. -

STEY. 1.

1923.

VLADISLAV
DURŠIČ
KORČAK
ČEČEK

STEFAN
KORČAK
1920.

Prezvellemu, prevzvišenemu
pohrovitelju in pospeševalcu
Marijinih kongregacij

Dr. Anton Bonaventura Segliču
škofu ljubljanskemu
se klanjajo

ob sedemdesetletnici
hvaležnoudani dijaki kongreganisti.

Listu naš pot.

Naravnost je človeku spajati. Blagor nam, če je naravnost dobra. Če pač je naravnost krivica, da smo vsi sprotno resne, protirečni, pač resnica in dejstva slopeli, gluhli slepi...

Bili so pači, da je bilo versko izvoljenje samo plati pomevna stvar. Če danes? Taki so pači v privatnem in javnem izvoljenju vladarja katoliškega pasovca. Tudi pa ni države in pokrajine, nor, svetle, ki bi bila vladala po katoliških naukih. Novega gospodari ne le v pričujakovi sobici, novega pogonja, tudi ljudstvom. Živimo v pasih, ki so spet živskih slojev in plasti za katoliško vero omreča, ki vladata neposredno verska mladost. Novega sveta je ledena roba za versko izvoljenje v zgodovini sv. cerkve.

Če ledeni morava protikatoliškega vseniceja sloja tudi ogenj v pasih krivljanov. Tako se sveta, delišni katolišani, ki postanejo nevesnani, če se govori o mitih, sakramentih, o verskem izvoljenju. Tudi v naukih svetle so ledene, svetle.

Tako to, da je katoliška temperatura tako

globoko padla? Sociorna meglena debla je zatemnila solnce nad naravnega sveta - ni puda, če je zemljo pokrnil led.

Tudi pri nas smo se oddaljili od gorkega spluca, od presvete Eularistije - temperatura je morala pasti tudi pri nas. Opičignili smo se materialističnemu varstvu preblačene Device - ni puda, če topimo pomankanje. Stanjka nam globokega verskega življenja, Stanjka nam ognja, ljubezni, navdušenja. Navdušujemo se sicer dovolj, a le za posttransko, minljivo, tustransko. Glavno, najvažnejše, večno pa puščamo v nemar. Ni predi snežnih zametov jakamo, oremamo, spimo. Navada je strašni moršč, ki nas je omamila. Kelor je še ohranil jasno glasno, na noge! Las je, da iz spanju vstanemo in ogrejemo stople ude!

Katoliške ideje so resnica. Resnica pa mora vladati vsepovsod. Tje ni jasnejšega kot to! V praksi je danes sicer drugače, a to ne pvrče ničnosti, da mora resnica vladati. To le kliče katoličane, brici do neba, da ucinemo hoditi odločnejša pota.

"Omnia instaurare in Christo," geslo Pija X. mora biti tudi naše geslo. Geslo Benedikta XV.: "Socialna vlada Kristusova," mora biti parola vseh kristjanov.

Za fakine ideje je treba temeljite presnove

katoliškega sveta, št. 1 je vibelka katoliškega, ne poroda &
kongregacija najbo! Svojo moč vpra je neposredne ališins
večnega solnea Kristusa, od njegove Materne Karije.

Samoorgoja in je po objektivni planov je njene program.
Apostolsko delovanje je del njenega lista. Kongregacija
je danes najaktualnejša organizacija.

Sreda naloga kongregacij ni majhna. Ali
se pa kongreganisti te naloge zavedajo? Ali smo ranje
prija voljeni: Kakor je z našo kongregacijsko temperaturo.
Ali ljubio Jezusa, ali ljubio Karijo, ali ja ljubio bolj kot
vse generale, politike, umetnike, bolj kot vse poslovne
vrste. Ali imamo veselje, ali imamo navdušenje
izklesati na sebi vrvišeno umetnino po našem idealu
Kariji? Ali imamo kaj ognja za so. Cerkev ognja, ki
sili na dan je vere in zavesti njenega božjega poslan-
stva? Ali verujemo v njeno moč, da reši najtežja so-
ciolna vprašanja. Kar so se v ledeni stobi ohladila, tudi
naša srca?

Le imamo kongreganisti le iskrico pravega
kongregacijskega duha, ko mo delali pusteč, očitoma
kati Karija z nami.

Ste uccendite mandum^o je zaklical
sv. Tynacij, ko je razposlal svoje solocate po širnem
svetu oznanjovat sv. evngelij.

Naša Gospa in Mati stoji danes med nami,
nao blagoslovlja in nam velewa: Ne accendite mundum.
Resnica mora sladkati svet. Učila sem vas lepe ljubezni,
veliko dušnosti, počlovečnosti. Das je ue. Ne, accendite
mundum! Glejte mlečna srea, glejte mrtve duše, glejte
leu in sneg, ki pokriva sicer rodo inna polja. Ne, accendite
mundum!

Rešjenje Marije.

J. Rakovec.

Se moremo si misliti kongreganista, ki bi se
obenem ne spomnil na presvišpni ideal - Marijo.
Čvo bistvo kongregacijske misli in duha je brea stroma
rešjenje Marije, ki ga izkakuje deloma z molitvijsko
deloma pa z dobrimi steli, ki jih vsojimo njej na past
najbolj pa s posnemanjem njenih pednosti. Torej ne benc
kongregacije bi ne smelo biti brea programa, ker
sicer ni Marijanska kongregacija.

Kongregacije povecajo svoje moči penekod
vseprevec drugomu delovanju, ki se zelo malo ali nič ne
stinja pravim programom. Da se mi tega obvarjamo,
si vedudimo se v spornih početkih kongregacije v Rimu.
Kakor pravi kongregacijska zgodovina, je ustanovit

jezuit Janes Leunis l. 1563. prvo kongregacije, ki je bila, v našo past prevedena, za pulkrat samo ena dijaka. Njegov program je bil: In studio pietateque progressus! pod okriljem Navijinim. In po njej je dobila kongregacija svoje ime.

Tudi brandanes je še vedno zbiramo in častimo pred okroglim Navijinim plačjem. Toda ali je naša pešpanja še vedno tako pošteno kot takrat? Ali se je še vedno tako v ljubečajo spomnimo kot takrat?

Torejmo vedno pred čeni svoj višji ideal. Takor je mladi plovek težko brez idealizma, tako tako tudi mi ne bodimo nikdar brez svojega ideala - kacije, ki se v drugimi ideali še v daljca ne da primerjati. Niskimo nanjo ob vsaki priliki, doma in v šoli, častimo jo in se ji priporočajmo. Tlasti pa je ob slušanja ne pozabimo.

V mesecu majnika smo. Najlepši mesec vsakega meseci je Naviji posvečen. Cel mesec pna sama misel - Navija. Kongregaciisti, veselimo se tega, Naviji posvečenega majnika! Udeležujmo se šmarice, ki so pna najlepši in in najidealnejši polobnosti.

Ko pa mine prelošeni majnik, obranimo si v seču majnik. Kakor prava pol mesec majnik pna misel - Navija, tako naj bo naše celo življenje in sam - majnik.

Zapuščeni sluga človeškega mišljenja.

Ali dolgo tega, kar sem bral v nekem slavnem igralcu, ki je na zelo tragičen način končal. Bil je eden najboljših v tej umetnosti in ko je oni večer nastopil v svoji globoki vlogi je bilo gledališče natrpano do zadnjega kotička. Toda nekateri koncerti drame, ko je bolel junaka, ki ga je igral dosegla svoj višek, tedaj se je stresel, obrca, se mu je nagubancil v čudno potero in krog ustnic mu je zaigral lepeli nametljaj. Konvulzije je spreletelo občinstvo, ko je zapazilo spremembo na junaku, a že je padel zastor in kakor blisk se je raznesla vest: žlindre je. Kon? V umobolnici je od časa do časa se vedno iz svoje uloge in umobolni tovariši so se sukali krog njega.

Take-le vesti vzbujajo prosa zaudonje in kustosanje. Toda čudno je, da ne opazi svet tragike igralcev velikega evropskega porovišča in da se tem ne čudi. Ali ni to svetovno porovišče neizmerno lepše, živahnije kakor ono? Ali niso igralci večji in pomembnejši? Ali ni njih tragika neizrekljivo večja? Igralci navadnik gledišč igrajo obče samo par ur.

Drugi čas pa, kolikor ga ne porabijo za vaje, prelijejo v svojem pravem življenju. Kaj pa ljudje - igralci velikega svetovnega pozorišča? Tamorkoli se skoro oroso, povsod vidiš samo igranje. Svet se je tako vävst v svoj uloge, da večinsoma nimaa več smisla za pravo življenje. Njegovo mišljenje krepko postaku pa vsak mogočih strugah. Le prava stanga skoro samosa. Igralci velikega svetovnega pozorišča ne pomislijo več, da so ljudje, da ne žive samo tu svoje vloge, da jim je Slovnik ukazal: "Igraj, a tudi norme ne porabi!"

Kog sam nas gleda, kako igramo. Naša dolžnost je, da velikega go. ta zadovoljimo. Biti moramo dobri igralci! Slavnii karaktorni igralec Seydelmann je dejal: "Zato so dobri igralci tako redki, ker je dobrih ljudi tako malo." Res da more kdo kazati kak viden, mora v resnici nekdatj biti. "In baš pravo življenje je studonec, iz katerega bi mi morali črpali moči in sposobnosti za naše dobro igranje. S tem bi bila in naša igra Gospodu po volji i naše pravo življenje.

Ni čuda, da se tu pa tam pojavljajo žalostni sledovi vstani, ki je odmel pravemu življenju, čigar misli so zapustile edino pravo stango. Tato treba ogaja očiščujočega, da nas očisti presojanje razlopljenosti:

treba ognja, okrepljujosega, da bo pravo mišljenje in
potem življenje okreplil; treba ognja, ve trajnosti,
da započelo ne ugane.

Veliki mož je - veliki časi.

- H.

Mislím, v tem se ujemamo vi! Posamezni
človek je še silno majhen, če ga primerjamo le
prebivalcem enega samega kraja, kaj še le, če ga
primerjamo s celim človeštvom. In vendar govorimo
o velikih in malih. Da celo človeštvo ima še in one za
velike, ki se niso posebno pogajali za njegovo poiznanje
dočim pa druge, ki so kleče plazili za njegovo past,
še pogleda ne. Pisali so duhoviti pisatelji foljante
in okrasili z njimi najnamenitejšo knjižnico, pa
le v veselje nekaterim - človeštvo samo pa je šlo
mimo njih. Nastopil pa je ta ali oni le z enim samim
književnim delom in zadržal se je vsa svet, zaploskalo
mu je vse. Vsi takih dejstvih se človeki ne bote opočila:
Kdo je res velik, kdo je majhen?

In spet. Čas je času podoben, ko dan dnevu
In vendar govorimo o velikih časih. Podobenma času
se poje diava, sednjosečiki se pa pravica. Čovejmi

prijatelj, kateri čas je res velike, kateri pa majhne?

Priznali mi boste, če pečem: človek je toliko, kolike so njegove misli - in toliko je čas, kolike so misli, ki jih predstavlja. Od idej, ki jim človek živi, je vse odvisno.

In spet: Katere ideje so res velike, katere majhne? Velik, majhen je odnosen pojem kakor je prav vidik, iz katerega presojava.

Zdrava in resnična je osnovna misel, ki jo vsebuje legenda o sv. Krištofu: Največjemu, najmočnejšemu žrtvoj svoje življenjske moči in velik boš v resnici! Krištof služi mnogočnemu kralju, ki se mu vse klanja. Nekega dne pa zapazi, da se ta boji kudiča. Takoj kapusti kraljevo službo in se pridruži kudiču. S svojim novim gospodarjem jexdi nekdanj skori gord. Tu pa zapazi, da je kudič krenil boječe s poti, pogleda in vidi na drevesu pritrjen krič. Krištof spozna, da je Kriščani gospod vseh gospodov in sklere od tedaj le njemu služiti.

Prijatelji! največji bomo takrat, če bomo žrtvovali svoje življenje za najljubšo idejo božjo, za najljubši načrt božji! In večjih časov ni in jih ne bo kakor se oni, ko bo udejstvena največja, najljubša ideja božja.

Katera je ta ideja? Jexus Kristus, kralj vseh nac!
Kongreganisti bodimo apostoli!

Milan:

Priprosto a uspešno apostolsko delo.

Kongreganisti moramo v duhu Marijinom delati za svojega bližnjega. Saj smo morali sami iskusi, kakšen pevec je dijak, ki stoji kot Herakles na križpotju, nevede, kam bi se obrnil. 15. 16. in 17. leto je odločilno za nadaljno življensko orientacijo. Najboljono sreča zapuščena dijak večkrat nima nobenega sodnika, ki bi prilival hladilnega olja dušnim ranam in mu karal jasnik piljev ter pravih poti, po katerih mora hoditi. Karum se ob ljutih napačnih nasvetih dvojnoro nekatero zamrača. Okolice pdinca bo oplivala namj. In, če okolice ni pravno vgljedna in vopodbitna? Le golob med ptle kajde, gotovo s mit najde.

Kako lepa priložnost za kongreganista, da intrga dušo poparju! Kako lep cilj, kako krasna naloga za sina Marijinoga! In sredstvo, kako priprosto, a uspešno. Drugega ni, treba, kakor da se s fantom seznamiš in večkrat, najbolj vsaki dan, z njim obujješ. V šoli ob pavzah in na potu domov je vedno dosti prilike za pomenek. Nadar je pa pas se papravi po Sokratovom vgljedu tudi kakšna peripatetična disputacija.

In predmet pogovorom? Ne biti vsiljivo. Ne
prisiljeno in odkrito se pogovori s svojim varovancom
o vsakdanjih stvareh, kakor bo to namesto. Ni kaj, da
ne bi včasih našla tudi na globlja, višja vprašanja.
In tedaj mi začneš razlo, toda prepričevalno uveljaviti
svoje nazore. Poskušaj ga o zadevah, ki ga teče, svetelj
mu v domih, pomagaj tudi itejansko, politično stvari. S
tem si boš pridobil njegovo zaupanje, da ti bo odkril
tudi bolj skrivne koticke svojega uca in razločil svoje
drome. Na ta način boš postal njegov neustrašni, ki
ga tiče, mu pomagaj oblikovati domove in izpodbijati
ugovor za ugovorom. To pade sovoda polagoma ne mu-
snkrat, ob enem ga pa lahko prepričuješ, da je nar-
pobno res, slikas mu razkrajajoča nasledek brez-
svetova, presvetnih idej in vseke brezbrčnosti, na
drugi strani pa razgledaš pred njim lepoto in vsevi-
nost krščanskih resnic. Tako ga boš privabil k pomisli in
mislim, potlačil vikarost mladih let in ga oburoval
da ne bo tako dovzeten za svetne milke. Če je svoj
tovarišče že pital razne filozofske knjige, se mora
upoštevati zlasti enciklopedsko plat verskega opreisanja.
Postopati moraš kaj pacia ostrajno, obekno, moliti
zanj in priporočiti mu karer prideta v svojih
delatah ne dovolj daleč, večkratno so. sporec in so.
slajilo. Ne si ga že malo pripravil, pa ga pripelji

tu in tam večasih, k svojemu precesu, ne kakor bi ga hotel v kongregacijo spraviti, marveč da se z njim pogovori o kem in onem. Spasoma, ko bo spoznal sččnega duha, ki veje v marjanski kongregaciji, bo lahko postal izvrsten kongreganist.

Tako priprosto in enostavno sredstvo, pa reši lahko marsikateremu dijaku dušo! Tovariši, ki nas je pobratila Marija, na delo! Pojdimo v vinograd gospodov, skopavajmo, gnojimo, sejamo, prirožujmo, trebimo, aalivajmo! Pomagala nam bo neboško Solnce, podpirala nas bo naša Gospa, Zavečnica in Mati!

Živijo revolucija!

Milan.

Mi še dosti revolucij? Dine sile buhajo vonomer na dan, dar sprati skujejo peklenški kovaci in se si želiš revolucij? Takih revolucij - da bi ne bilo nobene več! Ja voncas - živijo revolucija! Ja, živijo prava revolucija, sččna, notranja revolucija, mišljenja, kotenja in pustrovanja! Živijo penosansa katoliške saccnosti, katoliške pogumnosti, katoliške doslednosti! Po taki revoluciji koponimo; svet nacavnost kriči po njej.

Vse se potaplja v močvirju duševnega

zdelanju in duševnega ključevanja. Tisto stivjajo pa so
vnanje revolucije, ki kličejo in vičejo po notranji
revoluciji, po končni revoluciji v dušah.

Potreba je nujna.

Toda kdo naj začne? Glej kako se drugijo:
ti, ti! Tedaj v božjem imenu, pa stopimo mi na stran!
Kladina! Na fronto! Kongreganisti, kelice nas naš
vojskovodja Kristus!

Kar breskajmo katoliško izjavico, ki tli pod
pepelom soetnik preobratov, da švigajo na stran
iskre katoliške zavezanosti, prelijmo svinčeno teko
skorjo ozira in strahu pred ljudmi, da bukne na svet
vulkan katoliškega poguma, zapodimo slepilne
veščice moderne pmakljivosti, da uoblesti kot sčernavil
trda katoliška doslednost! Povsajmo trdnjave, mlač-
nost, polovičarstvo, nedoslednost, bojazljivost in
zmevaja je zagotovljena! Dubovna nadolava cele kato-
liške misli, neokrnjeno katolištvo, najpovo v nas
potem pa pri drugih: to je naša parola!

Predosem pa se dobro slovožimo! Treba nam je samo
v proih: prvič ognja, drugič ognja, tretje ognja.
Lgenj pa najdemo v presvetem Srcu jausovem.

Čejdimo pež le so. obhajile!

Drobit.

Zakaj nima dobra knjiga, dober zgled, dober pouk pogosto več pešpoba pri mladih? Še mlado dušo nimajo poleta, ker niso velikodušne. In zakaj to? Ker se niso nasadile, da bi takej sledile navdihovanjem božjim. Da kdo velikodušno misli, se mora dolgo vaditi. Ali poznaj sredstvo, ki te repelja v to umetnost? Pogostno in v takojšnjem ss. obhajilo!

Vina nimajo.

Antonio Fogazzaro.

Karija, gostija našega višljenja je žalostna. Namaxi se nakajajo težka jediti politike in vednosti, manjka pa likerja, ki bi počivil duha z ono preprostoto in dobro veselostjo, ki spremlja navadno čisto srec in ne paganja Trojega božjega sina. Keri su ropet, s. štati, sladko, potepljivo besedo! Vina nimajo.

Letnica.

Vsem dragim tovarišem, ki so nam poslali za glavni praznik poročila in novih načrtov, se iskreno zahvalujemo.

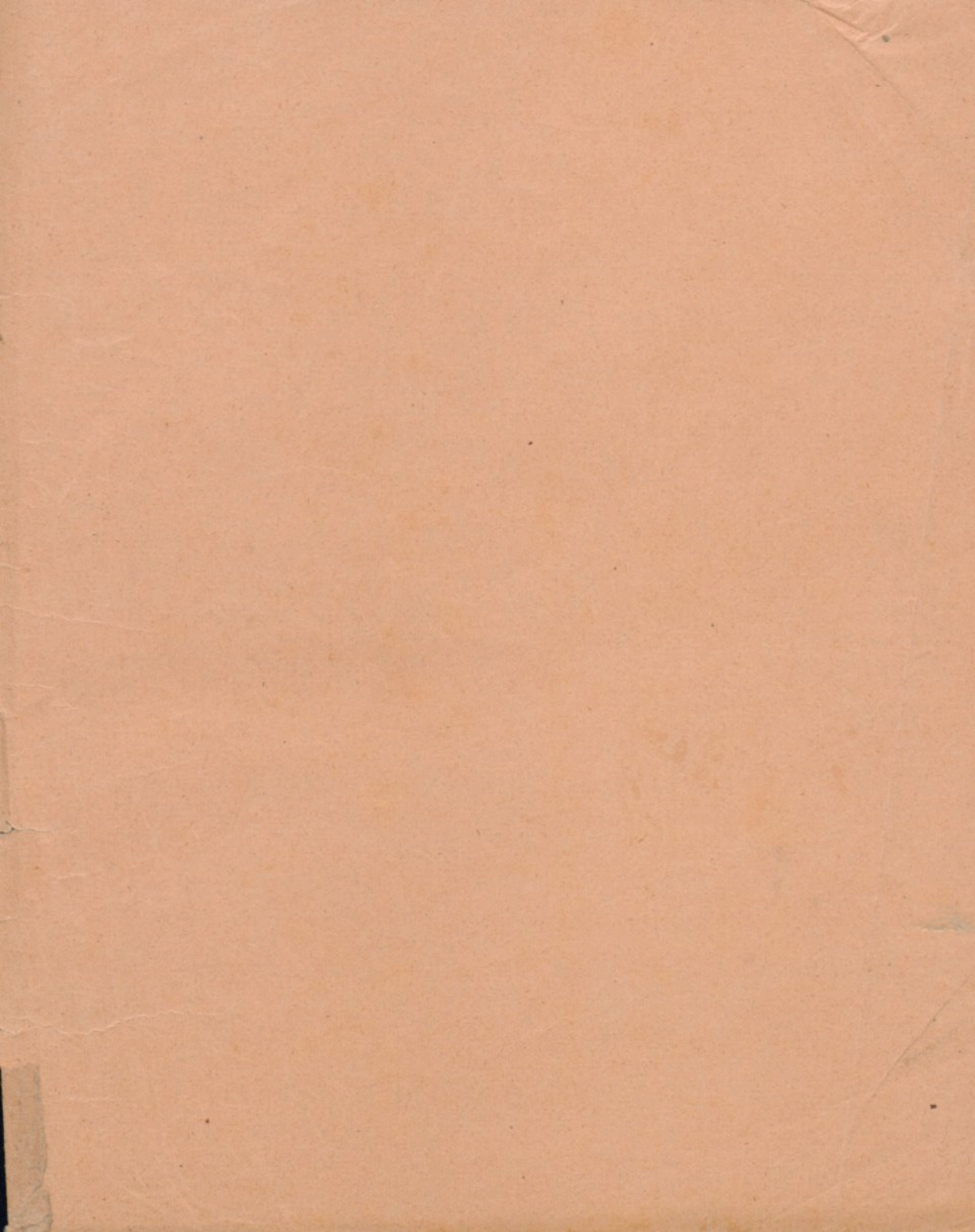
Delje: čim manj vas je, tem bolj se strinite v enoto. Čisto srec in navdihovana, joka zmaga najhujšega

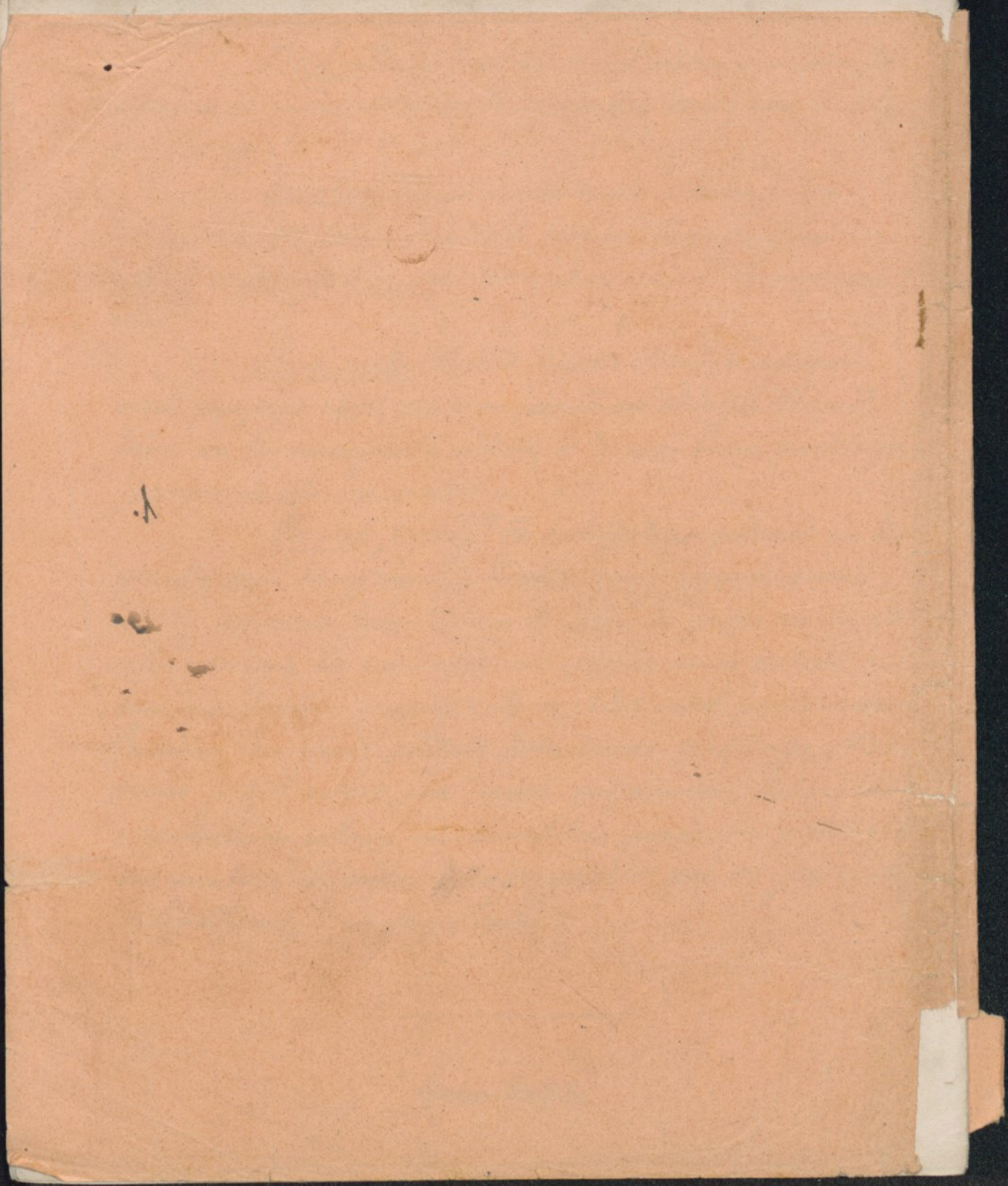
Francji: Svata Bogu, list bo se kakor centrata. Po njem se bo laže dalo preraziti dejansko: *Sov primum et anima una!*

Maribor: Ne se imate boriti z mnogimi težavami, ste nam dvakrat dragi. Se pogumno naprej pod varnim vodstvom Marijinim! *Nunquam retro!*

Novomesto: Družite kriška Marijin praprot sredi svojega dela, da vas senči in oživlja. Resnik bojev ne bo manjkalo nikoli, a to naj vam podružiga pogum in silejuje vez z Marijo!

Vsem: "Ogenj" bo izhajal po potrebi in bo glasilo vseh kongregacij. Vsaka kongregacija stbi nekaj izvodov brezplačno. Vendar se prosi za malo odškodnino. Za počitnice nameravamo izdati posebno številko o apostolskem delu med počitnicami. Prosimo, da nam pošljete tozadevne predloge. Vsakemu je list odprt, da prerazi svoje misel. Rokopisi z zadostnim robom za morebitne popravke pošiljajte na naslov: *Dijaška kongregacija pri sv. jezuitih v Ljubljani, Krinskega cesta 9.*

IT8.7/2-1993
2007:04

Colortrac

www.colortrac.com

Printed on Kodak Professional Paper

Charge: R070405